

Год. IX. Мартъ 1932. Кн. 6.

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Елинъ-Пелинъ

НАНЕ СТОИЧКОВАТА ВЪРБА

Въ сиромашкия дворъ на нане Стоичко бъше израстнала една чудесна върба. Още отъ земята тя се разклоняваше на петь здрави и еднакво дебели братя, които се издигаха високо, надъ цѣлото село. Всѣки отъ тѣхъ разклоняваше върха си и всички заедно образуваха грамадна китка, която привечеръ хвърляше сѣнка, като нѣкой баиръ върху широката поляна, която се простираше отъ нане Стоичковите палати чакъ до другото село.

На тая чудна върба имаше отъ край време двадесетъ щъркови гнѣзда, въ които пролѣти идѣха и мжтѣха дванадесетъ чифта щъркели, най-многообройната жива стока на нане Стоичко.

Какво радостно събитие бъше, когато пристигаха тия дългокраки бѣлодрешковци, които по облѣкло не се отличаваха отъ жителите на селото. Още при първия погледъ на пролѣтъта, току що напрѣятъ овощите, току що затичатъ децата весели по стоплената още влажна земя, току що се очисти небето ето че презъ улиците и дворищата на селото премине бѣрза сѣнка, мѣрне се предъ краката ти, удари